

РЕШЕНИЕ

№ 1074

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 29.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7903** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.213 и сл. от Закона за устройство на територията (ЗУТ), вр.чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Я. А. П. срещу Заповед № РБН23-РА50-69/03.07.2023 година, издадена от главния архитект на Район „Б.“-СО, с която на основание чл.134, ал.2, т. 2 от ЗУТ е одобрен проект за ПУП - Изменение на план за регулация и застрояване за УПИ XV-510 за ПИ с идентификатор 02659.2196.2015 - образуване на нов УПИ XV-2015 „за ЖС“ и контактни УПИ XXVI-629, УПИ XXV-628, УПИ XXIV-51 1, УПИ XXIII-512, УПИ XVI-509, УПИ XI-508 и УПИ XXVII-за ТП, кв.13, м. „кв. Вердикал“, район „Б.“, съгласно приложения проект на инж. Г. З. и арх. Н. П., „Г.“, който се явява неразделна част от заповедта.

Наведените от жалбоподателя основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с приложимите материалноправни разпоредби-чл.146, т.3 и т.4 АПК. Осъществяването на основанието по чл.146, т.3 АПК е аргументирано с твърдения за неспазване на разпоредбата на чл.128, ал.3 ЗУТ, което довело до невъзможност жалбоподателят да упражни правата си по чл.128, ал.5 ЗУТ. Противоречието с материалноправните норми се аргументира с доводи, че по одобрения с оспорената заповед проект за ПУП-ИПРЗ, регулационната граница между собствения му УПИ XXV-628 и УПИ XXVI-629 по сега действащия регулационен план, одобрен със Заповед №РД-09-50-97/28.02.2000 г. и Решение №85 по Протокол№56/06.08.2003 година „не

се завършва изцяло до границата на новообразувания УПИ XV-2015-„За ЖС“ по имотната граница, а спира до частта, в която е линията по сега действащия ПУП. Изрично заявява, че не възразява срещу това регулационните граници на УПИ XV-510 да се поставят по имотните граници на ПИ 02569.2196 по КККР, но премахването на северната граница, изобразено с хикс в графичната част, без да се продължи страничната регулационна граница до границата на новообразувания УПИ XV-2015, оставял собствения му УПИ XXV-628 без завършена регулационна граница.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град жалбоподателят се представлява от адв. М., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разноските по делото.

Ответникът-гл.архитект на Район „Б.“-СО се представлява от юриск. Ж., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна (ЗС) И. Х. И. се явява лично, като изразява становище за неоснователност на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Останалите ЗС - С. Б. А. Халифе, Й. Б. Ш., Е. А. К., М. С. Б., Ю. К. Н. и Б. Ж. П. не се явяват, не се представляват и не изразяват становище по жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

От приетите по делото доказателства (приложени към жалбата и съдържащи се в административната преписка), неоспореното от страните заключение по извършената съдебно-техническа експертиза и поясненията на вещото лице (ВЛ) при изслушването му се установява, че с Н.. акт вх. рег. 15461/08.04.2005 г., акт №44, т.XLIV, дело 11162/2005 г. на СлВп-С. поправен с Н.. акт вх.рег. 60185/15.09.2006 г., акт №76, т. LLXLVIII на СлВп-С. жалбоподателят Я. А. П. се легитимира като собственик на ПИ пл.№233, кв.13 по плана на кв. Вердикал-гр.Б.. По действащия ПУП, одобрен със Заповед № 310/12.07.1997 г. на главния архитект на С. и Заповед № РД-09-50-97/28.02.2000 г., потвърдена с Решение № 85 по протокол № 56/06.08.2003 г. на СОС. Този имот е нанесен в КК, одобрена със Заповед № РД-18-13/17.01.2012 г. на изп. директор на АГКК като ПИ с идентификатор 0259.2196.628, който по действащия ПУП представлява УПИ XXV-628. Вътрешните регулационни линии (странични и към дъно) на УПИ XXV-628 по действащия ПУП не съвпадат с имотните граници по КК на ПИ с идентификатор 0259.2196.628, като няма данни одобрена през 2012 година КК да е била изменяна впоследствие.

В съответствие с приложените в преписката уведомления, ЗС Й. Б. Ш. е собственик на ПИ с идентификатор 0259.2196.2115 (л.71 по делото), Е. А. К. е собственик на ПИ с идентификатор 0259.2196.629 (л.85 по делото), М. С. Б. и Ю. К. Н. са съсобственици на с идентификатор ПИ 0259.2196.511, (л.88 и л.86 по делото), Б. Ж. П. е собственик на с идентификатор ПИ 0259.2196.2114, (л.87 по делото).

ЗС И. Х. И. и С. Б. А. Халифе са вписани в КРНИ като собственици на ПИ с идентификатор 0259.2196.2015, видно от Скица №15-758073-20.08.2023 година (л.22 по делото).

Административното производство е започнало по заявление от 03.02.2022 година на ЗС И. Х. И. и С. Б. А. Халифе, като със Заповед №РД 50-41/14.03.2022 година на гл.

архитект на Район „Б.“-СО е разрешено на основание чл.135, ал.3 и чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ изработването на проект за изменение на ПУП-ПРЗ за собствения на заявителите УПИ XV-510, ПИ с идентификатор 02659.2196.2015 и контактни УПИ XXVI-629, УПИ XXV-628, УПИ XXIV-511, УПИ XXIII-512, УПИ XVI-509, УПИ XI-508 и УПИ XXVII-за ТП, кв.13, м.“кв.Вердикал“.

Страните не спорят, че изработеният проект е внесен със заявление от 04.05.2022 година.

Обратно на твърденията в жалбата, за изработването и внасянето на проекта е съобщено на жалбоподателя Я. П., който видно от приложеното известие е получил лично съобщението на 1.09.2022 година (л.89-90), но не е упражнил правото си на възражение.

Страните не спорят и за това, че внесенят проект е бил разгледан и приет с Решение по т. 8 от Протокол № 10/22.06.2023 г. на Районен експертен съвет по устройство на територията (РЕСУТ) на СО - район „Б.“

Със Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г., т.6.10.1 кметът на Столичната община е делегирал правомощието си за издаване на заповеди за изменение на ПУП в обхват до три квартала, с които регулационните граници се привеждат в съответствие с границите на имотите в КК с или без промяна предназначението на УПИ-предмет на плана

С оспорената пред съда заповед, на основание чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ е одобрен проект за ПУП - изменение на план за регулация и застрояване за УПИ XV-510 за ПИ с идентификатор 02659.2196.2015 - образуване на нов УПИ XV-2015 за ЖС и контактни УПИ XXVI-629, УПИ XXV-628, УПИ XXIV-511, УПИ XXIII-512, УПИ XVI-509, УПИ XI-508 и УПИ XXVII-за ТП, кв. 13, м. „кв. Вердикал“, район „Б.“.

С одобреното изменение регулационните граници УПИ XV-510 по действащия ПУП от 2003 г. на ЗС И. Х. И. и С. Б. А. Халифе се привеждат в съответствие с имотните граници на ПИ с идентификатор 0259.2196.628 по действащата КК, одобрена през 2012 година. Начинът и характерът на застрояването УПИ не се изменят-остават същите, като по действащия ПЗ.

Установява се обаче и това, че несъвпадението на имотните граници с регулационните линии е не само за УПИ XV-510 с ПИ 02659.2196.2015 (предмет на процесната заповед), а и за всички наречени в заповедта „контактни УПИ“, в т.ч. и собственият на жалбоподателя УПИ XXV-628, нанесен в КК, като ПИ 02659.2196.628. С одобреното изменение общата граница между процесния УПИ XV-510 и УПИ XXV-628 (откъм дъно) на жалбоподателя, която по действащия ПУП е права линия, се отдръпва по имотната граница по КК (която е с формата на ъгъл) навътре в процесния УПИ XV-510, без да се продължат страничните регулационни линии на УПИ XXV-628 на жалбоподателя (с УПИ XVI-629 и УПИ XXIV-511) до изменената обща регулационна граница на процесния УПИ XV-510 с УПИ XXV-628 (л.42 по делото и заключението на ВЛ). В резултат на изменена регулационна граница откъм дъно на УПИ XXV-628, той е останал с отворени/незавършени вътрешни (странични) регулационни граници/линии.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена частично с определението от з.з. на 23.10.23 година за насрочване на делото в съдебно заседание. Същото следва да се допълни, както е посочено и в него, че жалбата е подадена от заинтересована

страна по смисъла на чл.132, ал.1, т.1, вр. ал.2 ЗУТ. От приетото по делото заключение на ВЛ се установи, че представените от жалбоподателя документи за собственост-нот.актове го легитимират като собственик на УПИ XXV-628, който се засяга от одобреното изменение.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна, по следните съображения: Оспорената заповед е издадена от компетентен орган-главния архитект на Район „Банка“-СО. Компетентността на органа произтича от чл.129, ал.2, изр. 1-во, предл. 2-ро, вр. чл.136 ЗУТ, § 1, ал.3 ДР на ЗУТ и Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г., т. 6.10.1. В съответствие с тях кметът на Столичната община или длъжностно лице от общинската (районната) администрация, с делегирана от кмета компетентност, може да одобри със заповед изменение на ПУП в обхват до три квартала.

Спазена е установената за акта форма. Заповедта съдържа предвидените в чл. 59 АПК реквизити – наименование на органа, наименование на акта, правни основания, разпоредителна част, дата на издаване и подпис. Съдът приема, в съответствие с установената съдебна практика, че мотиви се съдържат и в документите от преписката по издаването на оспорената заповед.

В съответствие с изложените от съда фактически установявания не се установяват и допуснати съществени нарушения на разписаната в ЗУТ процедура. Обратно на доводите на жалбоподателя, правото му на участие в производството по издаване на процесната заповед е било обезпечено, като му е съобщено за изработването на проекта по реда на чл.128, ал.3 ЗУТ. Тук следва да се отбележи, че не е било дължимо да му се изпраща внесеният проект. Достатъчно е това, че е бил е уведомен за него, което му позволява да прояви активност и да се запознае с изработения проект на място в районната администрация (както е постъпил между другото по повод обжалваната заповед), съответно да упражни правото си на възражение по чл.128, ал.5 ЗУТ в 14-дневен срок.

Налице е обаче основанието по чл.146, т.4 АПК-противоречие с материалноправните норми, обуславящо частична отмяна на оспорената заповед, по следните съображения:

Приложеното от органа материалноправно основание за издаване на обжалваната заповед е по чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ. Същата е самостоятелно основание за изменение на действащия ПУП когато при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните, без да дава възможност за преценка правилността на нанасянето в кадастралната карта и без да изисква съвместно подаване на заявление и от засегнатите от изменението собственици /съсобственици на съседни имоти. Този вид изменение на плана за регулация не е обвързано и със съгласието на посочените собственици. Единственото условие е кадастралната карта да е влязла в сила, респ. нейно изменение, и да е налице разминаване на кадастралните граници с регулационните по действащия ПУП. По делото безспорно се установи, че за собствения УПИ XV-510 на инициралите производство лица-ЗС И. Х. И. и С. Б. А. Халифе приложеното от органа основание по чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ е осъществено: 1.действащият ПУП е от 2003 година; 2.действащата КК е одобрена по късно, а именно през 2012 година; 3.има разминаване между регулационни и кадастрални граници и 4. с одобреното изменение, регулационните граници на УПИ XV-510 се привеждат в съответствие с кадастралните/имотните граници на същия.

Вярно е, че заявлението на ЗС и разрешеното изработване на проект за ПУП определят предмета на произнасяне на органа. Вярно е, че по отношение на

собствения на заявителите УПИ XV-510, с одобреното с оспорената заповед изменение на ПУП е постигнато пълно съответствие с приложеното материалноправно основание по чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ. Резултат от това изменение обаче не може да бъдат незавършени вътрешни/странични регулационни линии на УПИ XXV-628 на жалбоподателя с УПИ XVI-629 и УПИХХIV-511 до изменената обща регулационна граница на процесния УПИ XV-510 с УПИ XXV-628. Този резултат обективно противоречи на изискването на чл.14, ал.3, т.2, вр.чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ (като самостоятелно основание за изменение на действащ ПУП) да са налице вътрешни регулационни линии на засегнатия от изменението УПИ на жалбоподателя, които да определят границите му със съседните имоти. Такава възможност законът не предоставя. За недопускането на този противоположен резултат и в съответствие с принципа на служебното начало, органът е следвало служебно да упражни правомощието си и да нанесе във внесения от ЗС И. Х. И. и С. Б. А. Халифе проект продължението вътрешните/странични регулационни граници на УПИ на жалбоподателя до изменената му обща граница (откъм дъно) с УПИ, предмет на заповедта.

С оглед на изложеното съдът намира, че оспорената заповед следва да бъде отменена, в частта на одобреното с нея изменение на РП, засягащо вътрешните (страничните) регулационни линии на УПИ XXV-628 на жалбоподателя с УПИ XVI-629 и УПИХХIV-511, а преписката да се върне на органа за ново произнасяне, като същите служено се приведат/продължат до изменената регулационна граница на процесния УПИ XV-510 с УПИ XXV-628 на жалбоподателя.

При този изход на спора правото да поискат разноски е възникнало за жалбоподателя, съответно на основателната част на жалбата и за ответника и за ЗС, за които оспореният акт е благоприятен, съответно на неоснователната част от жалбата-чл.143, ал.1, ал.3 и ал.4 АПК. Правото е упражнено, като в преклузивния срок-до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането на разноски (чл.81 ГПК, вр. чл.144 АПК) от жалбоподателя и ответника. Направените разноски от жалбоподателя са общо в размер на 750 лева, от които съдът присъжда 375 лева съразмерно на основателната част от жалбата. При съобразяване с предмета на делото, проведеното редовно едно открито съдебно заседание с участие на процесуален представител-юрисконсулт на ответника и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ съдът определя юрисконсултско възнаграждение в минимален размер-100 лева. Съразмерно на неоснователната част от жалбата присъжда 50 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.143, ал.1 и ал.3 АПК Административен съд София- град, Второ отделение, 23-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба от Я. А. П., Заповед № РБН23-РА50-69/03.07.2023 година, издадена от главния архитект на Район „Б.“-Столична община, в частта на одобреното с нея изменение на РП, засягащо вътрешните (странични) регулационни линии на собствения на жалбоподателя УПИ XXV-628 с УПИ XVI-629 и УПИ ХХIV-511.

ВРЪЩА делото на главния архитект на Район „Б.“-СО за ново произнасяне в отменената част на заповедта, съобразно указанията по приложението на материалния закон, дадени в мотивите към съдебното решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА Столичната община да заплати на Я. А. П. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 375 (триста седемдесет и пет) лева, разноси по делото.

ОСЪЖДА Я. А. П. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столичната община сумата в размер на 50 (петдесет лева), разноси по делото.

Решението може да бъде оспорено с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: